

„Mahias Weesa“

Litterarissimis Peerikums.

Nº 19. Treschdeena, 1. majà. 1896.

Spehrs.

Niemans diriās dalās no Fritscha Mantnera.

(Statees Mr 18)

Offendorfs karrreis it newainigi paſmehjās par ſchahdu neustizibū un ſchiftſtante kā rāhdijās wehl nopreezajās, kā masajam junturam ſchahdi arifotatiski eefkati. Marianna bija pahral līhgīma, tā kā ſchahdām behrniſčkibām nepeegreesa wehribū. Un wan Denius dſili domās nogrimis nemas pa lahgu neuflaufjās. Winam patika pahrdroſchais junkurs, pee kura wiſch tāpat noma-nija ko drusku no mahtes burwiguma. Laipni wiſch atbildeja uſ nezeenigajeem iautajumēem un poſneedsa tam ari par ſawu waſrdu nopeetnu iſſaidrojumu.

Kad Wölfi pehz galda fneefsās ar wiseem rokas, schiftstanta wišpirmā pamanīja wina rozīnā rehtu. Kad wixa issbijusēes waizaja pehz zehlona, Wölfi nosarka un negribeja sauktumā nelo isteilt.

"Par rehtu reti kad ja kaunas," Ossendorfs fazijs, "un Völfi ne-ees
melot. Kuri tu id mantrit, mans vutta?"

Sahkumā kautredamees, tad dsihwī, Wölfi bes jebkahdas leelivas istahstija.
Tee no zetorlās klāsas winu un wina draugu Kurtu ta arween sobojušchi.
Tee no zetortās jau buhschot majori, tad sepingadejee buhschot wehl tīfai
leitennanti. Wölfi un Kurtam wajadsechot arween wineem klāusīt.

„Tad Kurts fazija, saproti, mehs gribejām ar wineem faderet, kur sch
no mums pirmsās taps generalis. Un tā mehs ar teem, no zetortās, ari
faderejām. Waj sini, papa, to dara arween tā. Ar wates loditem un druszin
waska. Un kad tās deg, un kur sch to ilgaki istura kreisajā rošā, tas pirmsās
kubst generalis.“

„Un kusch tad istureja ilgali?“ Ossendorfs jautaja ilusâ balsî.

"Es, protams, papa."

Offendorfs gandrihs pahrat strauji vilka puifenu few flaht, Marianna
fassia rokas, un fchiftiftanta gribaja faht stahstit wezus dimitas nostahstus,

kad wan Tenius peenahza, fakohra Wölfi kreiso roku, un rehtu apšatijis fazija:

„Es tew teikschu ko, Wölfi, ta bija no jums wiſeem nejehdsiga muſkiba. Tu wareji tiſt uſ wiſu muhſchu nelaimigs.“

Gestahjas wiſpahrigs klusums.

Wölfi atlaidas no ſawa tehwa, noſtahjas ſpihrtgi teiſbu aifſtahwim preeſchā, eebahſa ahtri kreiso roku bilſchu labatā un labo druzzin lehnak un fazija:

„Juhs laikam gan nekad ne-efat iā derejuſchi? Juhs to warhuht ari ne-pawifam neprotat. Waj ne, papa, teiſbu aifſtahwji to neprot?“

„Ne-efi til paſtdroſchs, Wölfi, zitadi es paſikſchu duſmigs.“

„Tu, papa, duſmigs? Wina deh! Tas naht no tam, kad grib tiſt uſ mahjam.“

Wezaki ſmehjas, Wölfi, kuxſch bija tuvu pee raudam, ahtri ween atkal apmeerinajas, un farunas weizas meerigi uſ preeſchū.

Offendorfs, ka rahdijas, griebeja teiſbu aifſtahwi un maſo junkuru meerinat. Wiſch runaja tiſlab preeſch leela, ka preeſch Wölfi. Widus laikds, tad ari pehz toteſejeem eerotscheem tas ſtiprakais un duhſchigakais wihrs bijis tas labakais. Toreiſ ari jau behrni peeradinati pee gruhitbam un fahpem. Wini toteiſ to mahzijuschees, ka ſchinis laikds laſit un rafſit. Pehz tam kahds zinivilis iſgudrojies ſchaujamo pulveri, un no tas reiſas perſonigs ſpehls un duhſchiba faudejuſchi dauds no ſawa fwara. Wölfi pee laika japeeronot, ar teiſbu aifſtahwjeem, minifreem un ziteem ſkribwereemi apeetees drufku zeenigaki.

Wan Tenius klaufijas uſmanigaki neka ziti Offendorfa eelaituscho, gan-drihs augſtprahtigo walodu. Likas, it ka wian puifena aifkahrfchana no jauna buhti pildejuſti ar ſawas fahrtas apſmu. Ari Marianna bija paheſteigta un aifkahra meerinadama wina kameeft. Likai Wölfi turejjas ſawa tehwa runa pee burta un iſbrühnejees ſtatijas.

„Tad Kriegera kundſe ari tiſs aizinata pee Leihara,“ wiſch beidsot fazija. „Ta rafſta loti ſtaifti.“

Un atkal Wölfi ar ſawu plahpaſchanu ſtaiftija wiſu ſabeedribu. Schifta-tanta luhkoja Offendorfa demokratijas mahzibas zaur to atſwehrt, ka ahtri ſahka runat par trihsdesmit gadu karu un uſtahdiya no ta laika kahdu Offendorfu ka ſposchu widus laiku tiſlumu preeſchihmi. Majors tapa atkal it jautes un eefahka ſobotees.

„Tew wajag' ſinat, Wölfi, ka muhſu laba ſchiftſtanta laſiſu wiſas weizas grahmataſ, un ſin par muhſu diſintu wairak, neka mehs wiſi. Trihs-desmit gadu karſch gan protams naw notižis widus laikds, ko wari redſet no tam, ta muhſu zeenijamais ſenziſ jau toteiſ tika noschauts un ne nodurts. Un tad ſchis ſenziſ deemschehl noschauts Frantschu deeneſtā. Bet ari tas

weenalga. Winsch katrā sinā bija ihsts wihrs un buhtu degoscho wati ilgaki rokā isturejās, neka tu."

Schodeen pirmo reisi feschu nedelu laikā neweens ne-eeminejās par fleeplavibas prahwu, kura wan Teniusam bija jawed.

"Lee trihs weest aissbrauza ap pulksten 9 atpalat us pilfēhtu."

Gautri tee pee Brandenburgas wahrteem isschlühras un schiftstantas valst bija it semischka lokaiba, isteikt ardeewu brahlenam Nikardam zitadi un teesibū aisslahwim atkal zitadi. —

Weenpadeſmitā nodača.

Wölfī bija ja paleek pee wezakeem wiſu nedelu, lai skolā un pansijā aismieku notikumu un puiku nesagaiditu ar kahdām ovazijam. Wölfī pa tam wajadseja Kriegera kundsei rakſtit un luhgt peedoschanu. Bet tam winsch pretojas kahjam un rokam un til pahrgalwigi, ka Oſſendorfs ſawās leelajās laimes juhtās tomehr drusku apſkurba.

Drihſi ari ifrahdijs, ka Wölfī nebija ar papas ſtahwoſli meerā. Tas jau buhtu ſoti ſtaifiti, ka papa ſachauts, us lahdām pahra ſtundam. Bet tad papam newajadſetu tā ſahpet, wiñam wajadſetu ar ſawu puiku rotalatees un dansitees. Pat kokus, no kureem waretu ligſdas iſnemt, papa neſin. Un tagad tafchū preelfch ligſdu iſnemſchanas pats labakais laits.

Kad wan Tenius zeturdeenas wakarā atkal atnahza, Oſſendorfs jau otru reiſi bija welti mehginajis, Wölfī peedabut, lai winsch rakſtitu wehſtuli un aifbildinatos. Behru iſſuhtiija laukā, un wezali gandrihs jau nopeetni ſuhdjeja draugam ſawas behdas. No wiñu walodas tomehr wareja iſmanit, ka wiñeem abeem behrna ſpihtiba it gluſchi nepatiſkama naw. Wiſu iſprafijis, wan Tenius veidsot fazija wairak us Mariannas:

"Waj juhs newaretu man atlaut us kahdu ſtundu par Wölfī audsinaſataja teefibas? Es domaju, ka wiñu pee tam peedabuschu. Schahdu nepalkauſtu newajadſetu gluſchi palaiſt."

Marianna jautajoschi luhtojās us wiſru un tas fazija:

"It labi. Audsineet juhs druzin. Un juhsu prinzipſ jau gluſchi arifteſtiks. Teele ari pee ſirgeem un ſuneem zeeſchi eeweherots, ari pee rafas ſirgeem un rafas ſuneem. Nepalaift neka. Tā tad parahdat ſawu mahkſlu."

No parastajām ſinatniſkām ſarunam ſchodeen nekas neisnahza, un tā Wölfī atkal pehz kahda laika bija atlauts eenahkt. Wan Tenius Oſſendorfa ſoboschanos negribejo eeweherot, un Wölfī atrada ſawu wezaku draugu ſchodeen ſoti patiſkamu. Winsch tapa arveen draudſigaks un wiñam darija leelu preelu, ka wareja kustinat ſchubpojamo krehſlu, krea wan Tenius fehdeja. Diwreis jau wan Tenius wiñam bija luhtofis, to nedarit. Tad winsch ſtingri fazija:

"Leezees, Wölfī, jeb tu dabuſti plauku."

„Tu jau man neka newari darit,” Wölfi fazija un lehra atkal pehz krehfla margas. Tad wan Tenius fatureja behrnam kreiso roku un meerigā garā winam reis eeschahwa, ta ka sahpet dauds newareja, bet jau toti skaneja. Marianna uslehma tāhjās un Ossendorfsam wajadseja faturetees, lai draugam nopeetni un bahrgi neussauktu. Wölfi tāhdu azumirkli palika stahwam bes walodas. Tad sānehmīs duhres winīch gribēja samam apwainotajam usbrukt. Meerigi wan Tenius fatureja behrnam abas duhrites, winam tomehr bija jaūzelas, lai waretu atgaiatees. Tāk negants Wölfi bija valzīsis.

„Papa, mamma!” winsch kleedsa un wina ozis svehroja. „Tas zilwels man sita. Nahz tatschu man palihgā, papa! Tad uszelees jel beidsot! Mums winau wajag pasīt.”

Tad Wölfi redseja, ka wezaki winu pret teesību aissstahwi nepahrstahja, winsch wehl tāhdas reisās faurza pehz Frantscha un beidsot schauftedams un blaudams nokrita us teipīka.

„Atgahdinu, ko man apsolījat,” wan Tenius fazija klušu us Ossendorfu.

„Tas muhsu draudisibai stiprs pahraudijums,” Ossendorfs atbildeja. Marianna welti mehginaja behrnu apmeerinat.

Van Tenius nōfēhdās atkal schuhpojamā krehflā.

„Tā, Wölfi, tagad tu sīnāt, ta wajag’ pālausit. Ēmu taweeim wezakeem wezs draugs un man teestba, tewi sōdit.”

„Tad apmeerinajees jel, behrns,” Marianna isschūfsteja. „Tu bīji nerāhtnis. Sahpes jau gan pahrees.”

„Man nemas nēsahpeja. Winsch nemas nēspēhj eestīst. Winam naw spēkā. Bet sīst es sevi nēlaujos! Ne no weena zīlwēka! Winam wajag’ mani nolihgt, jeb es sītīschu winam pretim!”

„Tā”, Ossendorfs fazija, „un labajai Kriegera kundsei tu eīt darijīs tāhdas rāises, ta wirai wairak stundas par tewi wajadsejis raudat. Un winu tu negrībi no uhgi, lai gan wina tew neka naw darijuži.”

„Sīt sevi nēlauschos!”

Kēs tew fazīschu ko, Wölfi. Warbuht, ka tu no manis bīji velnījīs tikai brihdinajumu un ne plauku. Jautaschu tawam papam. Un ja winsch domā, tad luhgschu no tewis peedoschanu. Bet ne ahtrāki, kāmehr tu nebūsi luhdsis no Kriegera kundses peedoschanu.”

Wölfi isschahwas tāhjās un sahartoja sawu matroschu usvalku. Winsch usmēta teesību aissstahwim gandrihs jozigu skāteenu, ka ar to meerā, un gabsās tad mānnīas ištabā. Ironiskā balsī Ossendorfs usteiza teesību aissstahwja pedagogiju, bet aīst wehl pēvbilda, ka turpmāc winam nekad neustizēschot sawas audzinataja teesības. Nekad!

Nissstahwedams sawu soli, wan Tenius nebūti netapa personīks un tītātavat jautaja, waj leitenants, kas nemāhzas pālausit un negrošamais Wölfi waretu peederet kāreinju skāirkrai.

Tagad Wölfi eenahža atpakač un gawilejošču ſeju eeneja libdi kahdu papira lapu. Wünsch nolika to teefibu aifſtahwim preefschā. Tas lažja:

„Mihla Krieger kundſe! Es Luhdsu jus, ka jus man to peedotu. Mihligi mihebams jus Wolfgang's brihwulgus fon Oſſendorf.“

„Labi, Wölfi, titai dotu tew padomu, rafſtit „luhdsu“ mažu un par to „Juhs“ leelu un ar h. Ta iſſatifees labaki, Un tagad nu muhju leetū. Waj tu pateecham nebuhtu druzin mahzibū velnijis?“

„Ja, bet fift ſewi nekuju.“

„Tad es tew ari wairs nekad nekuju. Bet tu ari nebuhtu pret mani wairs til nerahnts. Waj tu doma? Waj eft ta meerā? Tad ſneeds man roku un buhjum attal labi draugi. Laabs draugs jau ari tew reiž war eedot kahdu plautu.“

Wölfi luhkojas uſ ſaweem wezakeem, Oſſendorfs uſ wiineem ſtihvi no-luhkojas. Mamma mudinadama niahža puifenam ar galwu. Tad Wölfi ſneedsa teefibu aifſtahwim roku un laipni un walſiridigi fazija:

„Manis deht, tad buhjum labi draugi. Bet fift tu man tad wairs it nepawitam nedrihſti.“

Wehſtule Kriegera kundſei wehl reiži tiha pahrrakſtita un tad pateefibā noſuhtita. Marianna behrnu glaudija, Oſſendorfs palita wiſu valaru kluſs.

Virmodeen agri Mariannai bija Wölfi jaued atpakač uſ Dredeni. Šwehtdeen attal pee Oſſendorfseem bija ſapulzejuſchees wiſi draugi, un Wölfi par godu bija pagatawotas wina mihlakas baribas un bija kreetni ko „naſchket“. Oſſendorfs ſtehva ſamu uſbudinajumu ſem neparastas kildas fahres. Van Teniusam ſchodeen, ka rahdijas, wiſas leetās bija netaiſniba, un galigi wehl Oſſendorfs ſobojas par domam, ka Polis pateefibā buhtu newainigs. Teefibu aifſtahwim jau arveen eſot ja-aifſtahw ſaws klients. Bet to ſchodeen awiſes ka jaunas ſincas ſwehtdeenai paſneeguſchas, to ari newarot peenemt par nopeetnibu.

Schiſtſtanta kluva ſinkahriga. Winai ſchoriht wehl ne-eſot bijis iſhti laika un wina rihta awiſe tikai ta eefſatijufees; Wolfgang's tatschu winai lai wiſu iſſtahtſtot.

Oſſendorfs pret ſchiſtſtantu ſchodeen bija neparasti galants. Wünsch lika atneſt awiſi un peefihmejis attal ſcho to, pret teefibu aifſtahwi newainigā ſobgalibā fazija:

„Ja ſtatamees uſ ſila, tad tas attal jo patikams. Iſſtahtſteeſ. Juhs, teefibu aifſtahw' to protams jau ſinat! . . . Weſtendas ſlepkawa ſamu ſodu wehl til drihi nezeetis, ka tas vebz muhju piſtehtas droſchibas juhtam un aug-ſtakas likuviſtas kahribas buhtu wehlejams. Tagadeja intereſanteem un ui- trauzoſcheem ſtarpgadijuemeem bagata ſwehrinato teefas periode gan laikam pa-ees, eekams wehl neziſmezigais noſedneeks parahdijeſes ſoga krehſla preefschā. Aifſtahwibai iſdeweess kahdus negehla blakus iſteikumus uſſtahtdit iſmelleschanai uſ deenās kahribas un tahdā jaſtahtwā prahwu lihdi „muhchibai“ nowilzinat. Gepreefschejo iſmelleschanu gan laikam wehl tikai rudeni nobeigs.

Kā saweem lasitajeem jau agrāk warejām pasinot, tad Twardkis apgalwoja, kā sawa upura, nesfakot us wišam wahjibam dīli noschehlojamā Zerpēna, selta pulskentiku wiſch nonahwetam ne-esot nonehmis waj nolaupijis, bet atradis pee Friedenawas us zela. Tad wehlak, kā dahrgo selta laika rahditaju ar burteem S. B. dabujis dahmatu no kahda augstīrdiga nepasihstama. Augstīdigais nepasihstamais, — pee schahdas atsīhschanās norahditaiz noseedsneels tilai wehlač bija peedabujams, — esot kahda feeweete, kurai ar Twardki jo tuwas faites, kā tas schahdās aprindās jau mehds buht us deenas kahrtibas. Nu ir aifstahwiba, kura atronas pasihstama teesību aifstahwja wan Teniūša iſweizigās rokās, usdabujusi pretleezeneekus, kuri gan slepkawu glahbt nepaspehs, bet tomehr gan peerahdis, kā darbs nekad newar buht no weena pastrahdats. (Cherche la femme = melle feeweeti). Weža pāteeſība leekas attkal apstiprinamees. Polis kuhlees pus un weselām naaktim lopā ar kahdu us ne wiſai augsta tikumibas palahpeena stahwoschu radījumu. Iſmelleschanas teesīnesis wairs nefchaubas, kā ſchi persona pee nedarba kaut kahdi lihdswainga. Bet wiltigajam neleetim tas dauds nelihdses un kā paredsams, tad jau us oktobri weenā weetā us apfuhsibas fola redsesim diwus fehdam. Ar neno-gurstoschu wehribi iſmelleschana top wadita tahtak, un teesīas jau pasloban schai nefeeweetigai feeweetei us pehdam."

„Naw nemas tizams,” ūchtīstanta fazija. „Kad nu Friedenawā dīhwotu, kur zitadi esot it labi, un deenesta meita ari buhtu til meliga kā winas wiſas, tad jau nemas nebuhu par sawu dīhwibu wairs droſchs.”

„Mihla tante,” brahlens Nikards fazija, „ſchi persona gan katrā ūnā pa to starpu buhs pahrnahkuſi us Berlini. Sche winas wiſas pahrnahk. Tew naw nemas no Friedenawas jabihstas.”

„Un juhs domajat wehl arween, kā Polis newainigs, teesību aifstahw,” Ōffendorfs eefauzās.

„Katrā ūnā,” wan Teniūš fazija. „Un wiſch iſklahstija ūwus uſſtatuš. Polis zaur winu tā par prahwas iſnahkumu apmeerinats, kā tas sawā omuſīgajā iſmelleschanas zeetumā nemas nedomajot us ūliktu galu un tam wehl tikkauſi duhſchas, kā sawas draudſenes wahrdu nemas nesfakot.

„Zit ūchahbi ūaudis wehl galanti!” ūchtīstanta fazija. „Waj slepkawas ari war buht eemihlejuſches?”

„Doti,” Ōffendorfs noopeetri atbildeja. „Un es esmu pahrlēzinats, kā muhſu draugs, teesību aifstahw, ūagrahbis no dīſīas lihdjuhtibas par Pola bruneneeziſko miheleſtību, nedſirdeto platonisko miheleſtību, teesīam tiz noopeetri, kā tas newainigs. Teesību aifstahwji un apfuhdseti orween newainigi. Tā tad, ne-eejauzoi nemas muhſu drauga personu, es tomehr domaju, kā muhſu teesības uſtureſchanai ūwadas eeraſchas. Katram slepkawam un krähneelani attauts, noirkrt par sawu ūlauipto naudu ūlikumu ūfīneju, kuraam tad us to ūarstako jazenschas peerahdit, kā nauda godīgā zelā ūenahkuſi. Nedju, kā iſdeenaš jo wairak topu ūewilkits atpakaſrahpulibai. Tad jau ūamehrā ūidus laidoš

latrā sinā gahja godigati, es domaju trihsdesmit gadu karā, tante. Tad saldats waj wirsneeks demās karā, lai eeguhtu laupijumu. Vija saldats waj wirsneeks tildauds zilneku nosītis un tildauds mahju nodedzinajis, ka winam tur sanahza kahds ihpaschuminsch, tad winam pee tam warbuht newajadseja teesibas sajehgums to tāpat par welti isdarija. Kad tu eest karā, Wölfī, tew wairs nebuhs tik labi. Muhsu deenās ikweenam leitenantam wajadsetu nemt lihdsi teesibneeku, waj studet pascham druzin fasodamos litumus, lai pahrahnaktu atkal mahjās no kara ar weselu godu. Beselas ahdas naw wajadfigs. Salahpiro ahdu walsts islabo ar deßskrustu. Bet wai tam saldatam, kurš nosog wristu, tadeht ka negrib nomirt bādā, waj segu tadeht ka negrib nosalt. Teesibu aissstahvis winu degrade waj leek noschaut. Teesibu aissstahvis stahno pahri generalim. Teesibu aissstahvis walda pažauli ar tunti un spalvu. Tew tadeht jair zeenibai pret teesibu aissstahwi, mihlais Wölfī, un tew jaleekas daschs labs kas no wina patiftees."

Wisti fluseja. Leelam azim Wölfī usluhkoja teesibu aissstahwi, eebahsa mutē dateli, isnehma kodolu un mehrkeja ar to jautri us schiftstanti, kura issbijussees tureja roku preeksch waiga. Kad winsch fazija:

„Patiftees es few wairs neka nelauju. Bet kadeht tad winsch nenehā mundeeru?“

Van Tenius pastiebsās Ossendorfam ar atbildi pa preekschu. Nopeetni un draudoschi winsch fazija:

„Tu sawu papu ne-efi labi sapratis, Wölfī. Winsch druzin pajokoja. Bet gluschi joki tee nebija. Mehs nehsajam gan mundeeru, kad esam deenestā. Ne tahdu jautru, raibu kā ofizeeri, melnu mundeeru. Keisars' mums tāpat leek mundeerus walkat kā ofizeereem. Un ir labi un slitti teesnechi un teesibu aissstahvi, tāpat kā ir labi un slitti ofizeeri.“

Schiftstantai bija preeks nepatihkamo farumu turpinat. Bet brahlens Rikards sajukuschajai nama mahtei ispalihdseja. Wina rihtu Dresdenē gan nelaveshotees apmelset sawu mahfas jaukundi.

Ossendorfs pirmais nomanija, ka brahlens no „kahdas nenoteiktas lihdsibas ar Sifstiu“ gribēja isdreijāt kahdu komplimentu, un wezā jautriba bija atkal mahjās. Valika wehl kahdas stundas kopā, un Wölfī tika ar sawu atpakaļzetojumu wisadi issobots. Ikweens no weeseem pasneedsa puisenam wehl pirms schķiechanās labas pamahzibas us zeta. Brahlens Rikards winam fazija, ka jau ne ikweens deserteers (behglis) dabujot lihdsi tahdu pawadoni kā Wölfī manīmu. Van Tenius līta pasazit diwipadešmit gadejeem, ka wini mūķa puikas. Schiftstanta heedinaja hehrnam, ka tas lai netaisitu weegl prahsti paradus. Bet wajadfigas gadijumā lai Wölfī ari eeweħrojot wezās tantas adrejti. Winai gan ne-efot leela bagatiba, bet tomehr preeksch palaidna leitenanta wehl buhshot kas noliks us „augsto kanti.“

Tad wezaki palika ar Wölfi atsal weeni, un Offendorfs juhtam pahruhstot behrnu pee sevis it ka to Lahds winam libdi schim buhtu gribesjis athenit. Winsch negribeja to eeredset, ka Wölfi no wina arveen projam teejas pehz maminas, ka tam gruhti nahjas pee sawa tehva flima trehsla isturet, un ka tam preeskj wina noopeenam pamahzibam nebijas ausu. Marianna turejas zeefchi pee Wölfi, lai tas ta paliku pee papas. Bet Offendorfs winu schur tur pasuhtija, it ka gribedans sawu dehlu pahrbaudit. Un wina bals trihzeja, kad Wölfi mammal ar azim sekoja un winam dewa fajukuschas atbildes.

Pehdigi Marianna argahdinaja, ka preeskj behrna laiks, eet gulet. Wina lila sawu roku ap behrna laiklu un taistjas winu nemt projam, us sawu istabu, tur winsch wisu to nedeli bija gulejis us sosa ja blatus winas gultai. Wehl reif Offendorfs attureja behrnu, kusch jau nu peemeeguscham azim gribesja tilt no wina projam.

„Nicht agri, mans mihtais Wölfi, warbuht wairs newarestim farunatees. Un ko es tew tagad faku, to tu knapi tiffo d'sirdi. Bet tu efi kreetns sehn, un kad es tewi luhgschu, tad tu ari schos währdus eewehrofti un winus wehlal kahdreis, daschreis eegahdasees. Kriegera fundse tewi isbahrs, un wmai tas jadara. Mumus, mammal un man wajadsetu tewi isbahrt. Un teessbu aissstahwja kungs tewi ar pilni teessbu sodijis. Bet gribu tew ko fazit, mans sehn'. Kad aikal reis sawä muhschä gribi to darit, ko atsihsti par pareisu, tad pahrbaudi wifus sodus, kas tam waretu sekot, pahrdomä schos sodus painatigi, un kad tew tad wehl tomehr tas jadara, tad dari, un nleeezees sinot gar wezakeem un tantam un teessbu aissstahmjeem. Tu gribi ofizeeris kluht, tur wajag' duhschas. Un duhscha ir ta, kad dara meerigä garä, kas darams.“

„Laid winu, Wolfgang, tu redsi, winsch noguris. Winsch wairs nellausas.“

„Un tu prezajees laikam, ka winsch mani wairs nesaprot. Ar labu nakti, sehn! Guli wesels. Zelees atsal wesels augschä. Labu nakti, Wölfi!“

„Labu nakti, papa! Tu ari tuhdat eest gulet, mamma?“

Marianna palika dehlam sehdot blakus, kamehr tas eemiga. Tlkai tad wina lila steidfigi pildit wina zela sominas, dewa preeskj rihtdeenas kahdas pauehles un gahja tad atpalat sawä istabä. Schodeen wina bihstjas, palitt ar Offendorfu weena.

Algj wina newareja eemigt. Ikkatu wahrdu, ko wan Tenius bija runajis, wina tagad eegahdajas, pahrdomaja to labi un pahrdomaja par ta apslehto kodolu un noskumusi domaja par senako satizibu. Wina drustu raudaja, tad eededsinaja uguni, apluhloja smaididama gulbscho behrnu, ispuhta svezi un heidsot eemiga. Sapni wina nomozija. Rehmigi tehti wina baidija, milschi bes galwäm, weenrotschi. Un tad wina sehdeja Wölfi blakam it omuligi kahdas wezas bumbeernizas sards, wejas bumbeernizas sards wezaku dahrsä Koblenzä. Wölfi ar pirkstam rahdisu us kahdu fihku ligdu, un apalchä pee koka wan Tenius stahweja us wakti, diwidestmit gadus wezs jauneklis, ka kad

winsch tores ar winu Koblenzā laſi ja kopā Nibelungas dſeesmas. Un wehſſch brahſmam ſchalza zaur kolu ſareem, kahrtigi brahſmam ſchaldams, it kā tas ſmagi elpotu. Arween ſtipraki un noſpeſtaki wehſſch elpoja, wežā bumbeere drebeja, lai gan wan Denius to tureja zeeti. Wölfi raudaja un ſauza winas wahrdu. Marianna uſmodas.

Wehl taħdu briħdi wina klaufijas uſ wehja ſchalfſchanu. Tad pepeſchi wina ſkaidri nomanija kahda zilweka ſmagus elpas wilzeenus. Wölfi? Ne, nevar buht. Iſbijuſees wina aſspeedas uſ roku un ſauza noheedetā hafſt:

„Kas tur ir?“ „Es eſmu, Anna Marija. Nebihſtees!“ „Nebihſtees, wina iſſteepas un ſawilka ſew apſegu lihds kallam.“

„Nebihſtees, Anna Marija. Ir tumſa un es jau tevi newaru redſet. Un Wölfi ir pee teviſ. Kad ſaukſi winu paſlhgā, winsch drihsak ſamu tehwu ſamih, muhſu junkurs Juris, neħa laus tev nodarit kahdu pahreſti. Nebihſtees! Tu jau mani paſiħti. Eſmu ſmaſki audſinats wiħreetiſ.“

Smagi, ſmagi waimanadama no puhtta aifkaneja no duwwju ſtenderes.

„Kā tad tū?“ „Nebihſtees. Es jau waru kufletees. Kā kaki tumſā. Es waru it labi. Es eemu baſchreis naktis paſtagatees. Juhs kikai to neſinat. Ta ir iħſta lihgsniba. Ne- eſmu tevi wehl nekad apmelejjs taħdi paſtagajotees. Kikai ſchodeen tev gribju fazit, to newaru lihds rihtam wilzinat. Jo nekad newar ſinat, kad leelais Leelgabalneeks komandē uguni. Nebihſtees. Es gribju tev kikai fazit, ka man wehl kikai weena weeniga weħleſchanas. Weena weeniga pehdeja eegriba. Virmo reiſi eſmu redſejis, kahds winsch ir, Wölfi. Klifi. Winu nemodinasm. Tu ſini, man naaw iſſpreedumu. Un luħdu man peedot, tadeh kā biju ſchodeen eekairinatis. Bet Wölfi, nu ja, winam zitas aſſnis. Ne tadeh kā winch muishneeks. Tu jau ſini. Bet winam warona aſſnis. Waroniſ zilwels winsch gribes buht, faws paſcha fungi, faws paſcha audſinatajs, waroniſ zilwels, kā jau tee no ſenix uſaug. Kā rafas funs, kurtiſh kikai tad labi, kad to nepataifa par keraſ ſuni. Ta tad ja, maniſ deh̄t ne waroniſ, rafas zilwels mans dehls ir, un ta ir mana pehdeja gribu, ka winsch, kad buħiċhi miris... Anna Marija, ſchoreiſ iſrunaſchu lihds beigam. Kad buħiċhi miris, lai nebuhtu winam par fungu un aifbildni kahds gleħwulis, kahds juhga funs, kahds filisters. Laħak lai winsch tad kriht Tschigani u ſlepklawu roklaſ un ſtarb teem briħwi uſaug, briħwos no wiſa, neħa mans Wölfi tiktu dausits kā juhga funs, kā mahżellis. Anna Marija, waj apſolees, ka manu pehdejo gribu iſpildiſ? Tu tatsħu mani ſaproti?“

Chdamistabā pulkſtenis paſludinaja otro ſtundu. Tad gutamā kambari paſika atkal klifi. Marianna wareja it ſkaidri iſſchikt behrna meerigos elpas wilzeenus, Oſſendorfa gruħto elpoſchanu un kluſo troksni, kā winsch tagad ar

sawu roku grahbstijas pa tapetem. Neko nedomadama, breesutigas isbailes, wina tschulftoschi fazija;

„Es tev apfolos, Wolfgang.“

„Pateizos tev. Gribetu wehl redset ka Wölfi gul. Ne, nededzini uguri.

Us to jau man naw teesibas. Manas azis ir weselas!“

Atkal wiss klusu. Tad dñili no sirds un sahpigi Ossendorfs nopushtas.

„Anna Marija!“

Wina aisdedsinaja uguri. Wina aismiga pa pupei azis. Ossendorfs tureja kahdu medibas slinti pee resgala sem kreisla rokas stumpja. Ta winsch pawirsijas wehl kahdu foli us preekschu, lihds lamehr tas gulofsha behrna galwimu wareja it skaidri faredset. Ilgi winsch ta stahweja, tad usmeta ahtri skateenu us sawas seewas gultu un aissmazis fazija;

„Dsehs nost!“

Marianna paklausija un klausijas wehl ilgi, ka winsch lihda, schluhza un mihdijas, un katreis satruhkas, kad dñelsu stobris dobji us tepika atfitas.

Nahloschu rihtu Marianna, kura issklatijas bahla un nogurusi, nobrauza weena pati ar behrnu us Anhaltas stanziju. Wina ilko mahzeja tildauds ja walbitez, ka wareja ar pahra ihseem teikumeem atbildet us Wölfi plahpaschanu. Stanzija wajadsigā rihziba winai bija tik labi pasihstama, ka wina bes kaut lahdas seerweitigas kautribas isnehma biletēs, nodenva nesamos un ujmeleja labas weetas. Nogurusi wina tur sehdeja un tomeahr tai bija japaasmaida, kad Wölfi winai jautaja, kadeht ta brauzot otrā klasē. Winsch armeen pirmajā klasē braukshot. Wilis Rödigers ari.

Mas minutes preeksch wilzeena ateechanas wan Denius parahdijas us perona. Winsch pirms no tahleenes sveizinaja, it ka gribedams ieluhtat lalauju, peenahkt tuvaku. Wölfi winu pirmais eeraudsija.

„Tas ir wareni, mamma. Onkulis, teesibu aisslahvis tur. Lai winsch ari brauz lihds!“

Sehrigi smaididama Marianna mahja draugam ar galvu. Peenahais klaht, winsch fneedsa tai roku.

„Man tatschu jums ja-atdod arveewas.“

„Tu tatschu brauksti lihds?“

„Ne Wölfi, man te ir ko darit.“

„Mamma, tik leels zilweks un winam ko darit. Bet waj sini ko, onkul, ihstenibā es temi loti mihsu, goda wahrds.“

Wilzeens sahka lehni kustetees un wan Denius aiskustinats palika atpakat. Wehl ilgi Marianna no wagonu loga wehzinaja ar roku un wehl ilgaki Wölfi ar sawu matroschu zepuri. — (Turpmāk wehl.)

Pirmās behdas.

Stahsis no Scharla Foljē, dom uzņek, oldīm vēlāk jū

ja ībūtnējumi, īvērojot arī ībūtnējumiem apjomīgiem datiem jau 188.

Laulajamo kleiti steigshus nogebrubuse un zeta apgebrbu uswiftute, Anna Marija eegahja preefchnamā. Pots Fortjēs wiau sagaidija, Wirsch apdomigi atmehra us dahrju nedoschās durvis un tshuksteja dreboschū balši: „Aiseksim kļūsnām, lai išvairitos no ardeewam... Tā ir labak.”

Wina tam fekoja bes pretrunas, jo bija jau eepreetskā wezakeem pasinojuše, ka aisees nemanot, lai netrauzetu gimenes dīshres. Jaunais laulatais pabris ahtri pagahja gar wežās mahjas apgaismoteem logeem. Leela salona filtums un gaišma un jautrais trokñis stahweja pilnīgā kontrastā ar naktis krehslā eetehryto dahrju.

Anna Marija eedama atskatījās atpakaļ, mehgina dama starp dauds ehnām, kas kustejās schurp un turp gar nosvīduscheem logeem, isschērt sawas mahtes, sawa tehwa un brahma stahwus. Winai tā grībejās tos wehl reis redset, wineem suhtit sawu pehdejo jaunawas svezinajumu, sawus laimes wehlejumus, un wina speeda sem apleekāmā roku us sīrds, kas to darija kas masa meitene, kad par teem Deewu luhdsā. Bet Fortjēs, winas wihrs, — wihrs no schi rihta, — steigshus gahja pa preefchu baididamees, ka tos waretu atgreest atpakaļ, ka nejauscha fastapschanās winus waretu peespeest atgreestees mahjā, kas noslaustītos wišās wehleschanās un padotos besgaligeem skuhpsteem. Wini pagreesās gar mahjas stuhri, isgahja zaur faknu dahrju un nonahza pee wežām akmena trepēm, pa tām wini uskahpa un nonahza pee maseem, saleem wahrtineem, zaur tureem isgahjušči wini tuhlin atradīsies us kahju zelina, kas wed pār laukeem un pehz desmit minutem buhs stanžījā. Wini bagascha jau bija eepreetskā nosuhtita, un weenahršča aiseefchana, bes trokschna un pawadoneem, winus issargaja no kaimīnu sinkahribas un deva teem eespehju us reis diweem palikt.

Wakaru eepreetskā Anna Marija bija loti peekritiuse tāhdam Fortjē nodomam, bet tagad winai nahžās gruhti us reis atstāt tik dauds karsti mihletu zīlwelu un leetu, gandrihs skreeshus aisskreet gar mihleem kruhmeem, pionem un iriseem, kurus bija sawām rokam stahbijuse. Un augščā pee saleem wahrtineem winas sīrds pulksteja tik stipri, ka wina knapi wareja elpot. Gedomajotees, ka pehz minutes ta mairs neredses ne salos laukuminkus, ne akazijas, winai tapa schaufmigi un wina apstahjās.

„Zik ir pulkstenis? wina flūsu jautaja.

„Bus weenapadesmit.”

„Wilzeens noeet pulksten weenapadesmitos un peezpadesmit minutes. Lihds stanžījai mums nam ilgaf, kas peezpadesmit minutes ko eet. Lihds wilzeenam wehl atleek dauds laika.” — Un wehl flūsak, wehl maigak wina turpinaja:

„Es juhs luhdsu, attaujat man tche atpuhstees, us trepēm, sem zerenem. Muhs neweens ne-eeraudsīs, neweens ne-eedomafees, ka mehs wehl esam tche.

Neweens muhs netrauzēs . . . Man buhs til patihkami wehl reis noluhtotees us muhsu mihlo, wezo mahju! ^{206 bāl dūvīc}

„Bet waj tad mehs newaram atpuhtees no schejeenes išgahjuſchi, us laukā tekas?“ wiſch atteiza nemeera pilnu balſi, duſmodamees us ſcho mahju, kuraī naro nekahda ſakara ar wina pagahini. — Anna Marija tam peegreesa ſawu ſtaisto, bahlo gihmili un paſmaidija, apſpihdeia no mangas mehnecia gaifmas, tad wina fazija laipni ar manamām fehrām: „Efat jel drūlu ſchehligi pret manu, jaunas provinzeetes ſentimentalitati, juhs ſkeptiki — Parifeet! No ſchejeenes aifeedama jau es peedereſchu weenigi jums, wiſds muhsu kopigas diſhwes wakards. Bet tagad, ſchis raiſchu ir vehejaiſ wakars manā jaunesles diſhwē, un ſchis wakars jau wairs nelad ſche neatgreſſees tāhds, tāhdu es wina pahrdiſhwoju . . . Nepahfinat jel man wina. Alikuiat man wehl reis noskattees us wiſu ſcho, wiſu uſnemt ſawā ſirdi . . . kas no ſchis minutes paleef par manu pagahini.“ To ſazidama wina atſehdās ſawā eemihlotā weetina us trepen, un, rokas par zeeem ſanehmuse, ſawā maļas metenes ſlaivoſli, domgi un ūki wina ſtatjas, ſtatjas . . .

Ahrigi padewees, bet ſawā patmihlibā aiffkahris zaur to, ka wina war ſawas domas no wina atraut un ſam zitam peegreest, wiſch apſehdās ſeewai libdās zerenu pakrehſli, kas tam apſlehpā winas gihmja maibstus. Wina dwehſele bija pretim tāhdai meerigai apluhkoſchanai. Un newis tadehli, lai to apbehdinatu, bet ar weenigo noluhtu aſkal peemilkt winas uſmanibū un ſemi neapſinamas greiſſiſdibas eefpaida. Vols Fortijs jautaja: „Tad juhs wina mihlat ſcho wezo mahju? — Ja, toti?“

„Toti!“ „Wina gan buhs „atjaundiſchanas“ laikā buhvelo, waj ne tā? . . . Stilo ir maiſits un deesgan gauhts.“ „Nesinu!“ „Es ſcholaiku ſtilu turu wairak zeenā, man wiſs ir jauns.“

Un patmihligam, neapdomatam pamudinajumam padodamees, grībedams ſawas par wiſu deenu ſakrahjuſchiſas nepatiſchanas pee ka nebuht iſgahit, wiſch turpinaja: „Juhsu pilſehtas galwa runu ſteepa breeſmigi gari, bet juhsu māzitajs wina wehl pahrfpehj; es domāju, ka wini nekad nebeigs!“ — Wina atbiſdeja ar no fehrām apmalhkuſchos ſtatū: „Wini bija uſbudinati, ſhee mihtee zilwei, wini mani paſma gluſhi maſmu!“

„Tāpat ka pee brokastim juhsu māhes brahlis, kas tureja wefelu runu un juhsu kruſtehws, kurič muhs pažeenaia ar perſham! Man bija toti jaſanemas, lai ſtipri ne-eefmeetos.“

„To wini darija no labas un ſlaidras ſirds.“

"Par to neschaubos, bet tas isnahzo loti fmeekligi. Bet tas brihnischki-gafais ir tas, ta wiss bija no wina neijdeutschamees rihmem aiskutinati. Juhsu papa un mamma islebjja asaras! Bes tam es pamaniju, ta juhsu gimenē wiss bes mehra rauduligi."

Wina kufeja azis no wejzās mahjas nenogreßdama un winas flats ar-ween wairak un wairak zaur behdam apmahzās.

"Juhsu wezaki," Fortjēs turpinaja, "wareni zilwefi, bet wahji, pahraf wahji, wispirms ar deenensteekeem; uskrihtoscha islaidiba!" Un tad tas ateezas us juhsu jauno brahliti . . ."

Anna Marija fanehmās un fazija pahrgroßitu balzi: "Tas ir teesa, winu drusku isluting, bet winsch ir labs puifens. Un pret mani winsch weenmehr bija til mihtsch til mihtsch!" . . .

"Es winam par to nowehlu wisu labu. Bet atsibstat pati, man winsch rahdija deesgan skahbu gihmi."

"Mehs ar winu nefad neschäfrahamees. Tagad winsch buhs gluschi ween-tulis. Tas winam nahkas gruhti . . . un ja winsch ir drusku greißerdigs, tad jums winu wajaga atwainot."

"Es ari atwainoju. Likai wina meschonigā aisskreeßhana, kad juhs aiss-gahjat pahrgehrtees, tad neprahrigā eedoma eeslehgtees fāmā istabā, no kuras juhs warejat tilpat labi ta es wina raudaschanu dsirdet. Sprechat pati, zit tas ir fmeekligi! Es atkahroju, ta juhsu gimenē raud par wiseem neekeem."

Wina neka neatbildeja un sehdeja zerenu vaehnā bahla, sehriga. Jaunais wihrs nepamanija winas usbudinajumu un aiskahra tas plezū.

"Waj esat deesgan flatijusees? . . . Waj nebuhs laiks eet?"

III.

Wina wehl arween tilpat noopeetrii flatijas us wezo mahju. Tad Pols Fortjēs apkehra ar roku winas widuzi, peezebla un aissveda vee saleem wahrtineem. Anna Marija fanehma wiss spēkhus, lai pahrvaretu ujmahzoschos wahjumu, nenodotu fāwas juhtas un nefahktu raudat, jo winsch to atron par gar-laizigu. Wina nospreeda aiseet ar to bes apstahschanas, bes atpakał flatishanas.

Bet tillichds tee pahrgahja par fleegsti, wina noprata, ta tillichds wahrtini aistaissees, wiss buhs beigts, — wina wairs neredsēs ne remihkotos lautumiaus, ne akazijas, — wina neistureja, ta instinktiwi padewās nepahr-waramai, wehrlisskai, mahntizigai wehleschanai, wehl reis, pehdejo reis atskaitees. Wina issteepa roku, atspeedās us wahrtinu staba. Taišni fchini azumirlli Fortjēs steigschus aisswehra wahrtinus un peespeeda ar teem jaunās feivas pirkstus.

Wina eelleedsās, newis aiss sahpem, bet tadehk ta fchis fleepheens wareja winas nospeesto firdi atweeglot, ta wina wareja asaras isleet usbudinajumu, tas možija winas dwehfeli.

"O, juhs man padarijat sahpes . . . loti sahp, breesmigi sahp!"
Winsch falehra tas roku un redsedams, ka naw asmu, tikai knapi manams
faspeedums, winsch apmeernajas.

"Juhs mani isbaidijat, es domaju, ka buhchu juhsu roku faspeedis . . .
Pahrees, tuhlik . . ."

Un us tukshas telas brihwaks jusedamees, atswabinats no wezás mahjas
nepatihkameem eespaideem, winsch speeda seewas pirkstus pee luhpam un fluhp-
stija tos garu kaitsligu fluhpstu, winu meerinadams, ka masu behrnu meerina:

"O, nabaga, mihlee pirkstini! . . . Juhs mani warenee, labinee! . . . Nu
pahrgahja . . . Es winus isahrsteju!"

Teesham, faspeedumu wina wairs nejuta, bet atmimotoes wina wahrdus
winai sahpeja paschā firðs dibenā wehl rehta. Anna Marija raudaja. Un
winsch newareja til ruhtas asaras sapraſt tahda neeka eewainojumina deht,
lai gan tas winu kaitinaja, to mehr winsch turpinaja tas pirkstus fluhpstii:
"Wehl nepahrgahja, wehl ne-esmu isahrstejis? Tab esmu par mas fluhpstiijs
Ja, satat, mas fluhpstii, mas?"

Aptkaunota zaur to, ka ta winam isleekas par tahdu behrnu, lihds issa-
mischanai tituse zaur sawu raudascham, kuu ia nespēhja apturei, lihds ar to
usbusdinata zaur wina pilnigo, winas ihsto behdu eemeslu nenojehgschanu, wina
neto neatrada, ko atbildet, ka wina neschehligo, neapdomigi isteikto frabbi:

"Nepeegreeshat nefahdas wehribas. Juhs jau pamanijat, ka manā
gimene . . . raud par wiseem neekeem!"

Winsch nepamanija atbilde atrodoschos ironiju un eefmehjas: "Beigās
juhs pati to atsihstat?"

Un winsch to weda atkal steigshus us preefschu. Wina wairs ne wahrdā
nerunaja. Bet tagad peepeschī parahdijas winas no asaram aptumfchotām
azim stanžija ar mirdsoschām ugunim, lauks, meschs, wifas til pasihstamas
weetinas sweschas, nepashstamas. Un ar jauno zilwetu, vihru, roku rotā
eedama wina pirmo reis sawā muhschā jutās pilnigi weentule, breesmigi ween-
iule naktis krehsla. M. E.

Atkal seedonis ir klahtu!

Atkal seedonis ir klahtu,
Atkal faule silti spihd;
Dzejneeks, firði pazilatu,
Musas preefschā zelos slihd.

Lakstigalas dseesmai skanot
Saldā juhsmibā tas grimst,
Nesinot un nesamanot
Dseesma tam pehz dseesmas dsimst.

Laimigais — es twi flauschu,
Seedoni nav dseesmu manz;
Wihs, ko ari neispauschu,
Weenmuli un auksti skan.

Tikai rudenti, kad wehji
Swaida lapas dselendas,
Manas juhtas plosas spehji,
Ispuhst sahpju asarās.

Zvarguļi Edvards.

Parises modes apgehrbs.

Parises modes uswaltu parfumet mi. apgehrbi gan paßhet mi. leelakai datai tahdi, la tee tikai pascham. Pariseetem walska-jami, til sawadi tee atschkiras no Wahzu un Anglu modes apgehr-beem, tomehr ari starp Parises modes uswaltu paraugeem war ifmeklet ko ween-kahrshaku un wis-pahrigi peederigu. Wahzu un it se wiischli Anglu modes uswalti mehds tahdi buht, la tee katram augumam deesgan glihti peeder, Frantschu modes apgehrbi wairak tahdi, la tee tikai ihsti smuidram, dailam augumam peederigi, masak daitsch augums ar wifai neeschnoretu widu, un pee tam neweillatu ißneschanos daschä. Frantschu modes apgehrba issatases gluschi kehmits. Pariseetem pascham tur-pretim katris modes apgehrbs glihti stahn, no ta ja-pahrleezinas, käd Pariseetes usskata. Pariseetem palakam smuidri augumi, tas ir slaikas, pilneem plezeem un fruhitim un toti teewinu schmaugu widu; tad Pariseetes eeschnana un ißneschanas ir til weegla un zehla, la jadomä, la ta weegli käd putnisch lidinas, ne smageem soleem pa jemes wirsu staigà; tahdi pat tee modes apgehrbi, kuxus zitas tautas usskata par breesmigi pahrspihleteem, Franzuseetem tomehr daili isskatas, to nemas newaretu eedomatees, käd pais ar sawam qazim nepahrleezinatos par Pariseetes daisumu. Ne tilai tam

Pariseetem skaiti stahw modes angehrbi, kas paschas ihsti daikas, skaitas, jauninas, ne, pat wezigas fundes sche gehrbjas arween tahdos apgehrbos (gaifchā spilgtās krahjās, spizem un dauds pukem rotajuschiās), tahuos zitu tautu jauni skuki tilai us ballem mehds gehrbtees, un tomehr par Pariseetem newar wis teift, ka tas buhtu pahrspihleti gehrbuschiās, kad ari wezigas fundes pukem rotajas, winu isneschanas pee tam ir til zeenibas pilna un glihta, ka munis tas apgehrbs, ko zitadi atrastu par loti trakū un pahrspihletu, Pariseetei turpretim ja-atrod par loti peederigu. Pat Parises istabas meitas un Lehschias prot nesalihdinami weiklaki un zeenigaki isnestees, ka daschu zitu tautu smalko familiju fundes. Pariseete prot til weikli un zehli isnestees ka daiska zeelawina, tadeht ari winai katis modes apgehrbs peederigs. Sche ari reds wairak tilai loti lepni gehrbuschiās fundes, kurām wilanas drehbes mehds buht ar sihdu oderetas, pat swahrkeem saliko weeta sche mehds likt sihda oderi un bes tam wehl sihda un spizem isrotatus apafschjwahrkus mehds walkat, tihra sihda apgehrbus gandrihs wišwairak fateef; un zepures, nu tas ir gresnas no sihda pušem, tagad pukem rotatas zepures loti mode, sche reds zepures, kas isflatas wiſa ka weens puku puschkis — zepure pati no bahli swaigi sata pinuma un rotata ar baltajeem fneega pulsstenischeem un to salajām lapam, bet til kupli, ka drihsak isflatas pehz leela fneega pulsstenischu puschka nelā pehz zepures, tahi pat ari zepures no rosem un roschu pumpurischeem fastahditas, ka isflatas pehz ihsta roschu puschka; roschu krahja pee zepurem tagad teek leetota stipri rosa, wairak tumšcha ka gaischa, ari plātam lentam un leelām zilpam teek rotatas zepures, tomehr ari deesgan dauds teek walkatas weenfahrshas gludas zepures, tahdas formas, ka isgahjuschā modes nodaka pasneedsām, kuras ari jawām zeen. seltenem ka lehtas un glihti peederigas eeteizām. Par modes krahjam nemaſ newar tagad noteift, ka weena waj otra krahja buhtu wairak mode, sche Parise ir leelissa krahju daschadiba, farkana, dseltena, lilla, bruhma u. t. t., pee weena apgehrba ar' daudsreis leetotas trejadās krahjās, apgehrbs peemehram no gaischpeleka auduma, preekschā tallai westite no bahli dseltenas spizes un peedurku galos taha pat bahli-dseltena spize, peedurku atloli un krahga lihds ar atleekteem preekshas stuhereem no tumšchi bruhma waj bahli lilla ūmanta. Wifarai wišpahrigi teek wairak leetota gaischa pehru-peleka krahja, kas ari wiſpraktisla tadeht, ka ta no putekleem masak zeech un masak karsē nelā tumšchā krahjas. Ari muhju seltenem gaisch-peleka krahja weeglati eespehjams apgehrbus pagatarawot, jo tahu fajauz no weenfahrshas aitā auguschas vilnas un newajaga ne isdewumu preeksh krahfochanas, bet iapat skaiti isflatas.

Modes usnaska parauga bilde, kuru sche pasneedsām, rahda apgehrbu no gaischi peleka auduma, tumšcheem atleekumeem un gaischu westiti, ka ari gaischu isrotajuma „kori“ ap jazīnu, bes kura war ari istilt, ja negrib dauds isdot, tahi „kori“ mehds buht deesgan dahrgi un wajadsgī naw, jo ari bes schahda isrotajuma schis apgehrbs isflatisees ihsti glihts. Schahdas pagarakas tallas tagad mehds greeſt tā, ka lai no jostas weetas us leju stahmetu ihsti kupli, peedurknes wehl arween tahdas pat, pee pleza ihsti kuplas, un swahrki weenfahrshi gludi bes kahda isrotajuma teek walkati Parise ka ari zitās modes pilsehtās.

Parise, 29. (17.) aprili 1896. g. H.

Dypachneels un isdeweis: Ernstis Plates.

Aibildige redaktori: Dr. phil. Arnolds Plates. Dr. philos. P. Sālīts.

Дозволено цензурою. — Рига, 29 апреля 1896 г.

Drukats un dabujams pee grahmatu un bilsju drukataja Ernstia Plates, Riga, pee Petera basnīcas.